

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/57/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718200409
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2718200409.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci navrhovateľa - povinného: W. T., nar. XX.X.XXXX, bytom B. X, D., proti oprávnenej: R. T., nar. X.XX.XXXX, bytom M. P. XXXX/XX, Y., o návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, o odvolaní oprávnenej proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 24. mája 2018, č.k. 7Pc/5/2018-49, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zrušil vyživovaciu povinnosť povinného k oprávnenej určenú rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 6P/182/2013-58 zo dňa 17.9.2014 s účinnosťou od 1.9.2017, oprávnenej uložil vrátiť povinnému sumu 990 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 62 ods. 1, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 2 Zákona o rodine, keď na základe vykonaného dokazovania zisteného stavu veci dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne v celom rozsahu. Súd mal objektívne preukázané, že oprávnená ukončila dňom 29.5.2017 stredoškolské štúdium, ďalej v štúdiu nepokračovala. Od 14.6.2017 do 18.6.2017 pracovala len brigádne, ale od 19.6.2017 je zamestnaná v riadnom pracovnom pomere, má pravidelný mesačný príjem. Súd mal ďalej preukázané, že povinný (otec) jej platil výživné po 110 eur mesačne aj v mesiacoch máj 2017 až máj 2018 cestou exekútora. Súd mal objektívne preukázané, že oprávnená dala otcovi k dispozícii svoje maturitné vysvedčenie po ukončení štúdia, ako aj fakt, že povinný písomne požiadal práve na základe ukončenia štúdia a zamestnania sa oprávnenej o zastavenie vykonávania exekúcie ohľadom oprávnenej. Povinný tento písomný návrh doručil exekútorovi ešte začiatkom septembra 2017. Následne exekútor na zastavenie výkonu exekúcie potreboval súhlas oprávnenej, ktorá ale v rámci písomného vyjadrenia pre exekútora oznámila, že s tým nesúhlasí. Z toho dôvodu bol otec nútený riešiť zrušenie výživného cestou súdu, najprv cez OS Hodonín súc v dobrej viere, že pokiaľ OS Hodonín poveril exekútora na výkon exekúcie, tak rozhodne aj o zrušení jeho vyživovacej povinnosti. OS Hodonín ho však odkázal na súd na Slovensku, ktorý mu vyživovaciu povinnosť určil. Z týchto skutočností mal súd preukázané, že oprávnená najneskôr v septembri 2017 mala vedomosť od exekútora, že otec žiada zastaviť exekúciu ohľadom jej výživného práve z dôvodu, že je už zamestnaná. Vzhľadom na dôvod návrhu sa súd najprv vyporiadal s tým, či vznikla oprávnenej schopnosť samostatne sa živiť a ak vznikla, tak kedy. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Vyžaduje sa, aby táto

schopnosť napĺňala požiadavku trvalosti tohto stavu, príjem náhodného charakteru nemožno považovať za nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť. Aplikáčna prax vychádza z elasticity rodičovskej vyživovacej povinnosti vyplývajúcej z časovo neobmedzeného trvania pokrvných zväzkov. Ako okolnosť, keď trvá vyživovacia povinnosť rodičov (odôvodnená úlohou rodiča viesť dieťa k získaniu vzdelania, a tým potrebných predpokladov na sebarealizáciu), sa tradične akceptuje štúdium. Súd vychádzal z aplikačnej praxe v súvislosti s touto otázkou a vyvodil záver, že pre nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť sú dané podmienky ukončením jedného štúdia toho istého stupňa, ktoré v tomto prípade nastalo dňa 29.5.2017. Oprávnená bola od 19.6.2017 zamestnaná už v riadnom pracovnom pomere, aj keď do konca augusta požívala ešte status študenta. To vyplýva aj z faktu, že jej matke bolo pozastavené vyplácané výživné a oprávnenú až s účinnosťou od 1.9.2017. Súd si na základe týchto skutočností ustálil, že dňom 1.9.2017 oprávnená definitívne získala predpoklady na výkon povolania, a to aj s ohľadom na charakter a druh štúdia, ktoré ukončila (ekonomika pôdohospodárstva). Súd sa podopiera aj o všeobecnú súdnu prax, že vznik schopnosti samostatne sa živiť je spojené so vznikom nároku na príslušné dávky systému sociálneho poistenia v prípade ukončenia prípravy na povolanie a neuplatnenia sa na trhu práce. Súd mal zhodným tvrdením účastníkov konania preukázané, že povinný platil oprávnenej cez exekútora výživné mesačne po 110 eur aj v období september 2017 až máj 2018, celkovo zaplatil sumu 990 eur. Povinný si uplatnil vrátenie pomernej časti predmetnej sumy, preto sa súd osobitne vypracoval i s týmto nárokom. Súd primárne vychádzal z toho, že zrušil výživné pre oprávnenú ako plnoleté dieťa a preto analogicky z § 78 ods. 2 Zákona o rodine bolo bezvýznamné, či výživné spotrebovala, lebo povinnému nárok na vrátenie preplatku na výživnom zostáva zachovaný. Z týchto dôvodov súd ani neprihliadal na vyjadrenie oprávnenej, že výživné spotrebovala. Konanie oprávnenej mesačne prijímajúc výživné od otca v čase po ukončení stredoškolského štúdia a súc zamestnaná v riadnom pracovnom pomere s pravidelným príjmom, pričom došlo k zrušeniu výživného od 1.9.2017, súd kvalifikuje ako bezdôvodné obohatenie, lebo oprávnená získala majetkový prospech plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Z týchto dôvodov súd vyhovel návrhu povinného na vydanie mu pomernej časti preplatku na výživnom v sume 990 eur (výpočet nedoplatku: za mesiace 9/2017 - 5/2018 v sume 990 eur/9 x 110 eur/). Súd zamietol návrh povinného len v časti zrušenia výživného od augusta, lebo v auguste 2017 mala oprávnená ešte status študenta, majú nárok ešte aj na rodinné prídavky, a preto nebolo možné od tohto mesiaca výživné zrušiť. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie oprávnená, ktorá navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vyživovacia povinnosť zrušiť až od podania návrhu a uložiť jej povinnosť vrátiť dlžnú čiastku od podania návrhu v splátkach. Uviedla, že nie jej vinou bolo výživné povinnému exekučne zrážané z jeho mzdy, ale preto, že si svoju vyživovacia povinnosť riadne neplnil. Jej otec mal dosť času, aby si nezapríčil exekučné zrážky zo mzdy a rovnako si nemusel brať pôžičku, aby mohol zaplatiť dlžné výživné. Poukázala tiež na to, že vyživovacia povinnosť nebola vôbec zvyšovaná, aj keď už ona študovala na strednej škole. Nie je pravdou tvrdenie povinného, že ich vzťahy boli dobré až do jeho návrhu na zrušenie exekúcie. Práve naopak, medzi ňou a povinným prichádzalo ku konfliktom a hádkam. Navrhla, aby dlžnú čiastku mohla zaplatiť v splátkach po 20 eur mesačne, pričom otec s týmto nesúhlasil a chcel všetko naraz. Keď zmaturovala, dala otcovi na jeho vyžiadanie maturitné vysvedčenie a otec si hneď mohol požiadať o zrušenie vyživovacej povinnosti. Nechájala, prečo žiadal Okresný súd Hodonín a exekútora o zrušenie exekúcie, keď mal tri mesiace, aby si podal návrh na Okresný súd v Skalici, tento však čakal až do 15.3.2018.

4. K odvolaniu oprávnenej sa písomne vyjadril povinný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Uviedol, že niekoľkokrát žiadal oprávnenú k oznámeniu a doloženiu toho, kedy skončila škola, a teda dokedy trvá jeho vyživovacia povinnosť, čo mu oprávnená neoznámila. Naďalej mu bolo strhávané výživné nielen na ňu, ale i na druhú dcéru K., čím mu vznikol preplatok k oprávnenej vo výške 990 eur a nedoplatok výživného k maloletej K. vo výške 700 eur. Matka oboch dcér sa mu vyhráza, že na nedoplatok podá ďalší exekučný návrh. On však nemá finančné prostriedky na platbu ďalšieho výživného, pretože musel za matku detí splácať dlh vo výške asi 369.000,- Kč.

5. K vyjadreniu povinného zaslala písomné stanovisko oprávnená, ktorá navrhla vyhovieť jej odvolaniu.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania

preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie oprávnenej nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

7. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 7Pc/5/2018 je zrušenie vyživovacej povinnosti povinného voči oprávnenej. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zrušil vyživovaciu povinnosť povinného k oprávnenej určenú rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 6P/182/2013-58 zo dňa 17.9.2014 s účinnosťou od 1.9.2017, oprávnenej uložil vrátiť povinnému sumu 990 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

9. Keďže súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci, výsledky tohto dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec i správne právne posúdil a odvolací súd sa stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť jeho dôvodov. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

10. Nie je správny názor odvolateľky, že súd prvej inštancie mal vyživovaciu povinnosť povinného voči nej zrušiť najskôr od podania návrhu na začatie konania a nie spätne.

11. Z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že súdne rozhodnutia o výživnom na plnoleté dieťa možno meniť alebo zrušiť len na návrh a súčasne len vtedy, ak sa zmenili pomery, t.j. okolnosti rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie vyživovacej povinnosti. I keď je možné súdne rozhodnutie o výživnom na plnoleté dieťa zmeniť, prípadne zrušiť len na návrh, neznamená to, že by k zmene pomerov (k zníženiu alebo zrušeniu vyživovacej povinnosti) nemohlo dôjsť od okamihu, keď nastala zmena pomerov, a teda i pred podaním návrhu. Rozhodujúca pre zrušenie vyživovacej povinnosti u plnoletého dieťaťa je teda iba zmena pomerov a nie deň podania návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje tiež na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 473/2012 zo dňa 18. septembra 2012, kde Ústavný súd riešil obdobnú vec, pričom poukázal na vzájomný vzťah § 163 ods. 1 O.s.p. (v súčasnosti § 231 CSP) a § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Ústavný súd konštatoval, že ust. § 163 ods. 1 O.s.p. vymedzuje okamih, od ktorého pri absencii osobitnej právnej úpravy možno zmeniť rozhodnutie súdu v dôsledku zmeny pomerov. Výklad § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine pripúšťa aj takú interpretačnú alternatívu, že § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine neobsahujú osobitnú úpravu doby, na ktorú možno uplatniť zmenu pôvodného rozhodnutia v prípade, ak sa navrhuje zrušenie, prípadne zníženie vyživovacej povinnosti. Z uvedeného potom vyplýva, že právna úprava, ktorá danú situáciu upravuje, je obsiahnutá v § 163 ods. 1 O.s.p. (§ 231 CSP). Rovnaký záver vyplýva tiež z uznesenia Ústavného súdu ČR sp. zn. II.ÚS 1146/07 zo dňa 7. júna 2007.

12. Súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že oprávnená ukončila dňom 29.5.2017 stredoškolské štúdium a ďalej v štúdiu nepokračovala, pričom od 19.6.2017 je zamestnaná v riadnom pracovnom pomere a má pravidelný mesačný príjem. Taktiež súd dospel k správne záveru, že oprávnená najneskôr v septembri 2017 mala vedomosť od exekútora, že otec žiadal zastaviť exekúciu ohľadom jej výživného práve z dôvodu, že je už zamestnaná. Oprávnená dala povinnému k dispozícii svoje maturitné vysvedčenie po ukončení štúdia, pričom povinný písomne požiadal práve na základe ukončenia štúdia a zamestnania sa oprávnenej o zastavenie vykonávania exekúcie, ktorý návrh doručil exekútorovi ešte začiatkom septembra 2017. Následne exekútor na zastavenie výkonu exekúcie potreboval súhlas oprávnenej, ktorá ale v rámci písomného vyjadrenia zaslaného exekútorovi oznámila, že s tým nesúhlasí. Z tohto dôvodu bol otec nútený riešiť zrušenie vyživovacej povinnosti cestou súdu, pričom najskôr podal návrh na Okresný súd Hodonín s odôvodnením, že tento súd poveril exekútora vykonaním exekúcie. Tento súd ho však odkázal na súd na Slovensku, na základe čoho otec doručil súdu prvej inštancie dňa 15.3.2018 návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti. Oprávnená bola od 19.6.2017 zamestnaná v riadnom pracovnom pomere, aj keď do konca augusta požívala ešte status študenta, čo

vyplýva z faktu, že jej matke bolo pozastavené vyplácané výživné na oprávnenú až s účinnosťou od 1.9.2017.

13. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie správne rozhodol o zrušení vyživovacej povinnosti povinného voči oprávnenej s účinnosťou od 1.9.2017.

14. Z vykonaného dokazovania celkom nepochybne vyplynulo, že povinný platil oprávnenej na základe exekučných zrážok výživné mesačne po 110 eur aj v období od septembra 2017 až máj 2018, pričom celkovo takto oprávnenej bola vyplatená suma 990 eur. Súd správne skonštatoval, že je právne bez významu, či vyplatené výživné bolo zo strany oprávnenej spotrebované alebo nie, a že povinný má nárok na vrátenie preplatku na výživnom. Súd prvej inštancie správne rozhodol o uložení povinnosti oprávnenej vrátiť povinnému preplatok za mesiace 9/2017 - 5/2018 v sume 990 eur (9 mesiacov po 110 eur), pričom správne s prihliadnutím na to, že oprávnená si bola vedomá toho, že už nemá nárok na výživné od povinného, výživné od otca i naďalej poberala a mala si byť vedomá toho, že uvedené výživné jej už nepatrí a je povinná ho povinnému vrátiť. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nepovažoval za dôvodné umožniť dlžnú sumu splatiť oprávnenej v splátkach, pretože v prípade, ak by konala zodpovedne (súhlasila s pozastavením exekučných zrážok), uvedený nedoplatok by nebol vznikol.

15. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil, pričom sa dostatočným spôsobom vypořiadal i s námietkami odvolateľky a vzhľadom na to, že táto ani v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové podstatné skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, a ktoré by spochybnili správnosť napadnutého rozsudku, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP).

16. Z vyššie uvedených odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP.

18. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).